

A L G E M E E N V E R D R A G
Tussen het Koninkrijk België en de Republiek
San Marino ten einde toepassing van de
Belgische wetgeving inzake sociale zekerheid
en de Sanmarinaanse wetgeving inzake sociale
zekerheid en kinderbijslag op de onderdanen
van beide landen te ordenen

(Inwerking getreden op 1 oktober 1956 – Belgisch Staatsblad: 6 oktober 1956)

(vertaling)

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

En

Hunne Excellenties de Kapiteins-Regenten van de Republiek San Marino,

bezield met het verlangen aan de onderdanen van beide landen het recht op voordelen van de Belgische wetgeving en de Sanmarinaanse wetgeving inzake sociale zekerheid en kinderbijslag te waarborgen, hebben besloten een Verdrag te sluiten en te dien einde Hun Gevolmachtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:
Zijn Excellentie de heer Léon-Eli Troclet, Zijn Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg;

Hunne Excellenties de Kapiteins-Regenten van de Republiek San Marino:
De heer Emmanuel Noël, Consul-Generaal van de Republiek San Marino te Brussel,

die, na uitwisseling van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden erkend omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

TITEL I – Algemene Principes

Artikel 1

De Belgische of Sanmarinaanse loonarbeiders of de er mede gelijkgestelden krachtens de wetgevingen opgesomd in artikel 2 van dit Verdrag, vallen respectievelijk onder genoemde wetgevingen die in België of in San Marino toepasselijk zijn en hebben recht op de voordelen er van onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van elk dezer landen.

Voor de toepassing van dit Verdrag dienen onder loonarbeiders zowel de bedienden als de arbeiders verstaan.

Artikel 2

1. De wetgevingen betreffende sociale zekerheid waarop dit Verdrag van toepassing is zijn:

1° In San Marino:

- a) de algemene wetgeving tot vaststelling van het regime der sociale verzekeringen betreffende de verzekering tegen het risico van ziekte, invaliditeit, werkloosheid, ouderdom, overlijden, de dekking van lasten wegens moederschapszorg en de schadeloosstelling inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- b) de wetgeving inzake kinderbijslag.

2° In België:

- a) de wetgeving betreffende de verzekering tegen ziekte en invaliditeit;
- b) de wetgeving betreffende de verzekering der arbeiders en bedienden tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;
- c) de bijzondere wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en er mede gelijkgestelden;
- d) de wetgeving inzake kinderbijslag voor de loonarbeiders;
- e) de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen;
- f) de wetgeving betreffende de beroepsziekten;
- g) de wetgeving betreffende de steun aan de onvrijwillige werklozen.

2. Dit Verdrag zal eveneens op al de wetgevende of reglementaire akten waarbij de in paragraaf 1 van dit artikel vermelde wetgevingen gewijzigd of aangevuld werden of zullen gewijzigd of aangevuld worden, van toepassing zijn.

Het zal echter niet van toepassing zijn:

- a) op de wetgevende of reglementaire akten welke een nieuwe tak van de sociale zekerheid dekken tenzij tussen de verdragsluitende landen daartoe een schikking zou worden getroffen;
- b) op de wetgevende of reglementaire akten waarbij de bestaande regimes tot nieuwe categorieën van gerechtigden worden uitgebreid, tenzij er daaromtrent, binnen een termijn van drie maand te rekenen van de officiële bekendmaking van bedoelde akten, vanwege de Regering van het betrokken land aan de Regering van het ander land geen verzet wordt aangetekend.

Artikel 3

1. De loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden bij de wetgevingen in elk der verdragsluitende landen toepasselijk, die in een van die landen tewerkgesteld zijn, vallen onder toepassing van de wetgevingen welke van kracht zijn op de plaats waar zij werken.
2. Op het in paragraaf 1 van dit artikel gesteld principe zijn er volgende uitzonderingen:
 - a) de loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden, die in een ander land dan dit van hun gewone verblijfplaats tewerkgesteld zijn door een onderneming welke in het land van die verblijfplaats een instelling heeft waarvan betrokkenen normaal afhangen, blijven onderworpen aan de wetgeving die in het land van hun gewone werkplaats van kracht zijn, voor zover hun tewerkstelling op het grondgebied van het tweede land niet langer dan twaalf maand duurt; ingeval die tewerkstelling wegens onvoorziene redenen langer dan de eerst vastgestelde termijn zou voortduren en twaalf maand te boven gaan, kan de toepassing van de in het land der gewone werkplaats geldende wetgevingen bij uitzondering behouden blijven, in overleg met de Regering van het land der toevallige werkplaats;
 - b) de loonarbeiders of ermede gelijkgestelden van de openbare vervoerondernemingen van een der verdragsluitende landen die, hetzij tijdelijk, hetzij op lijnen van onderling verkeer voortdurend tewerkgesteld zijn, vallen onder toepassing der bepalingen die in het land waar de zetel der onderneming gevestigd is van kracht zijn;
 - c) wat de andere dan de bij letter b) bedoelde vervoerondernemingen aangaat, die zich van een der verdragsluitende landen tot het ander

uitstrekken, vallen de personen die in de mobiele gedeelten (reizend personeel) van die ondernemingen tewerkgesteld zijn, uitsluitend onder toepassing der bepalingen die in het land waar de zetel der onderneming gevestigd is, van kracht zijn.

3. De hoogste administratieve overheden van de verdragsluitende landen mogen, in gemeen overleg, op de in paragraaf 1 van dit artikel vermelde regels uitzonderingen maken. Zij mogen tevens overeenkomen dat de in paragraaf 2 voorziene uitzonderingen in sommige bijzondere gevallen niet zullen worden toegepast.

Artikel 4

De bepalingen van paragraaf 1 van artikel 3 zijn toepasselijk op de loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden ongeacht hun nationaliteit, die in Belgische of Sanmarinaanse diplomatieke of consulaire posten of in de persoonlijke dienst van agenten dezer posten tewerkgesteld zijn.

Evenwel,

- 1° zijn van de toepassing van dit artikel uitgesloten: de consulaire en diplomatieke agenten van beroep, met inbegrip van de ambtenaren die tot het kader van de kanselarijen behoren;
- 2° de loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden, die tot de nationaliteit van het door de diplomatieke of consulaire post vertegenwoordigd land behoren en die niet voorgoed in het land waar ze werken gevestigd zijn, mogen tussen de toepassing van de wetgeving van het land van hun werkplaats en die van de wetgeving van hun land van herkomst kiezen.

Titel II – Bijzondere bepalingen

HOOFDSTUK I

Ziekte, tuberculose, moederschap en overlijden

Artikel 5

De loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden die zich van België naar San Marino of omgekeerd begeven, alsmede hun rechtverkrijgenden die in het land van de nieuwe werkplaats onder hun dak leven, genieten uitkeringen van verzekering tegen ziekte in België en van verzekeringen tegen ziekte en tuberculose in San Marino, voor zover:

- 1° zij in dat land loonarbeid of daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2° de ziekte zich na hun aankomst op het grondgebied van dat land voorgedaan heeft, tenzij bij de wetgeving welke hun op hun nieuwe werkplaats toepasselijk is, voordeliger voorwaarden voor het ingaan van rechten worden voorzien;
- 3° zij de voorwaarden vervullen welke vereist zijn om volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe werkplaats vermelde uitkeringen te genieten, rekening houdend met de periode van inschrijving op het register in het land dat zij verlaten en met de periode na hun inschrijving op het register in het land van hun nieuwe werkplaats.

Artikel 6

De loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden die zich van België naar San Marino begeven of omgekeerd, alsmede hun rechtverkrijgenden, die in het land van de nieuwe werkplaats onder hun dak leven, genieten uitkeringen van verzekering bij moederschap van dit land voor zover:

- 1° zij in dat land loonarbeid of daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2° zij de voorwaarden vervullen welke vereist zijn om volgens de wetgeving van het land hunner nieuwe werkplaats vermelde uitkeringen te genieten rekening houdend met de periode van inschrijving op het register in het land, dat zij verlaten en van de periode na hun inschrijving op het register in het land van hun nieuwe werkplaats.

Nochtans worden de uitkeringen in geld van verzekering bij moederschap gedragen door het organisme van het regime waarvan de verzekerde op de 270^e dag vóór de geboorte afhing. Deze uitkeringen in geld worden rechtstreeks betaald door het organisme dat ze verschuldigd is.

De uitkeringen in natura worden insgelijks gedragen door het organisme van de vroegere werkplaats, voor zover de betrokkene de bij de wetgeving van dit land gestelde voorwaarden vervult en zo hij bij de bevalling minder dan 180 dagen in het land van de nieuwe werkplaats verblijft. De uitkeringen in natura worden in dat geval verleend door het organisme van het land van verblijf, volgens de wetgeving van dit land, en terugbetaald door het organisme dat ze verschuldigd is van het ander land, binnen de perken van de lasten welke de toepassing van de wetgeving van dit laatste land zou veroorzaakt hebben.

Indien de betrokkene bij de bevalling langer dan 180 dagen in het land van de nieuwe werkplaats verblijft, worden de uitkeringen in natura verleend overeenkomstig de wetgeving van het land van verblijf en ten laste van dit land.

Artikel 7

De loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden die zich van België naar San Marino of omgekeerd begeven, zullen op de bij de wetgeving van het land der nieuwe werkplaats voorziene begrafenkosten recht hebben, voor zover:

- 1° zij in dat land loonarbeid of daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2° zij de voorwaarden vervullen welke vereist zijn om volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe werkplaats vermelde uitkering te genieten, rekening houdend met de periode van inschrijving op het register in het land dat zij verlaten en van de periode na hun inschrijving op het register in het land van hun nieuwe werkplaats.

Artikel 8

De bij artikelen 5, 3°; 6, 2° en 7, 2° bedoelde regel is alleen van toepassing wanneer de tewerkstelling in het land van de nieuwe werkplaats geschiedt binnen de termijn van een maand, te rekenen vanaf het einde van de tewerkstelling in het land van de vroegere werkplaats.

HOOFDSTUK II

Verzekering tegen invaliditeit

Artikel 9

1. Voor de Belgische of Sanmarinaanse loonarbeiders of de ermede gelijkgestelden die achtereenvolgens of afwisselend in beide verdragsluitende landen bij een of verscheidende regimes van verzekering tegen invaliditeit waren aangesloten, worden de verzekeringsperioden onder deze regimes volbracht of de perioden welke krachtens vermelde regimes als gelijkwaardig aan verzekeringsperioden zijn erkend, bijeengeteld onder de bij de paragrafen 1 en 2 van artikel 15 bepaalde voorwaarden, zowel om het recht op de uitkeringen in geld of de verstrekkingen in natura vast te stellen als om dat recht te behouden of terug te verkrijgen.
2. De uitkeringen in geld van de verzekering tegen invaliditeit worden gedaan overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving, welke op de betrokkene op het ogenblik van de eerste medische vaststelling van de ziekte of van het ongeval wat België betreft, en van de invaliditeit wat San Marino aangaat, toepasselijk was, en krachtens deze wetgeving door het bevoegd organisme gedragen.
3. Voor de invaliditeit die minder dan een jaar na de aankomst van de arbeider in een land wordt vastgesteld wordt evenwel door dat land geen uitkering in geld gedaan. Indien de betrokkene vroeger aan een regime van verzekering tegen invaliditeit in het ander land was onderworpen geniet hij de bij de wetgeving van dit land voorziene uitkeringen in geld en zulks onder de voorwaarden van die wetgeving. Deze bepalingen zijn niet van toepassing wanneer de invaliditeit uit een ongeval voortvloeit.

Artikel 10

In afwijking van de bepalingen van paragraaf 2 van artikel 9, worden de rechten op de uitkeringen van verzekering tegen invaliditeit der arbeiders die in België of in San Marino in de mijnen werden tewerkgesteld, bepaald volgens de in paragraaf 4 van artikel 15 vastgestelde regels, wanneer, indien rekening houdend met de bijeenstelling deze arbeiders de voorwaarden vervullen welke voor de toekenning van een invaliditeitspensioen bepaald zijn bij de Belgische bijzondere wetgeving betreffende het pensioen der mijnwerkers, en er mede gelijkgestelden en voor zover de verzekeringsperioden in elk der twee landen het in deze paragraaf 4 bepaald minimum van een jaar bereiken.

Artikel 11

Wanneer de verzekerde was tewerkgesteld op de datum waarop de ziekte of het ongeval, waaruit de invaliditeit voortvloeit, is overkomen in het ander land dan dat van het organisme-schuldenaar, wordt er voor de vaststelling van het pensioenbedrag of van de invaliditeitsvergoeding rekening gehouden met het loon dat in het land van het organisme-schuldenaar aan de werknemers van de beroepscategorie, waartoe de betrokkene op die datum behoorde, wordt verleend.

Artikel 12

Indien, na schorsing of afschaffing van het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsvergoeding, de verzekerde zijn recht terugkrijgt, worden de uitkeringen opnieuw door het organisme-schuldenaar van het pensioen of van de aanvankelijk verleende vergoeding gedaan wanneer de invaliditeit aan de ziekte of het ongeval, waarbij het toekennen van dit pensioen of die vergoeding werd gemotiveerd, te wijten is.

Artikel 13

Voor het ingaan van het recht op het invaliditeitspensioen of de -vergoeding is de duur, tijdens dewelke de betrokkene de vergoeding in geld, die uit hoofde van de verzekering tegen ziekte vóór de uitkering van het invaliditeitspensioen of de -vergoeding uitbetaald werd, moet ontvangen hebben, in elk geval die, bepaald bij de wetgeving van het land waar hij werkte toen het ongeval of de ziekte waardoor de invaliditeit werd veroorzaakt gebeurd of ontstaan is.

Artikel 14

1. De door België uitbetaalde invaliditeitsvergoeding of het door San Marino uitbetaald invaliditeitspensioen, volgens het geval, blijft volledig ten laste van het land dat de invaliditeitsuitkering verschuldigd is, tot de bij de Belgische wetgeving vastgestelde leeftijden waarop de invaliditeitsvergoeding in ouderdompensioen wordt omgezet.
2. De bepalingen van hoofdstuk III van titel II van dit Verdrag worden toegepast te rekenen vanaf de datum waarop bij de Belgische wetgeving de omzetting van de invaliditeitsvergoeding in ouderdompensioen wordt bepaald.

HOOFDSTUK III

Ouderdomsverzekering en verzekering bij overlijden (pensioen)

Artikel 15

1. Voor de Belgische of Sanmarinaanse loonarbeiders of de daarmee gelijkgestelden die achtereenvolgens of afwisselend in beide verdragsluitende landen bij een of verscheidende regimes van ouderdomsverzekering of van verzekering bij overlijden (pensioen) waren aangesloten, worden de onder deze regimes volbrachte perioden of de perioden welke krachtens vermelde regimes als gelijkwaardig aan verzekeringsperioden zijn erkend, bijeengeteld op voorwaarde dat zij elkaar niet dekken, zowel om het recht op prestaties vast te stellen als om dat recht te behouden of terug te verkrijgen.

De perioden, welke als gelijkwaardig aan verzekeringsperioden dienen in aanmerking genomen, zijn in elk land die welke bij de wetgeving van dit land als zodanig worden beschouwd.

Elke periode welke tevens krachtens de Belgische wetgeving en de Sanmarinaanse wetgeving als gelijkwaardig aan een verzekeringsperiode is erkend, wordt voor de uitbetaling van de uitkeringen in aanmerking genomen door de organismen van het land waar de betrokkene het laatst gewerkt heeft vóór de periode waarvan sprake.

2. Wanneer bij de wetgeving van een der verdragsluitende landen sommige voordelen alleen worden verleend op voorwaarde dat de perioden in een aan een speciaal verzekeringsregime onderworpen beroep werden volbracht, dan worden, om bedoelde voordelen te kunnen genieten, slechts de perioden samengeteld, welke onder het er mee overeenstemmend speciaal regime of de er mee overeenstemmende speciale regimes van het ander land volbracht werden.

Indien in een der verdragsluitende landen voor het beroep geen speciaal regime bestaat, worden de verzekeringsperioden, welke in bedoeld beroep onder een van in bovenstaande paragraaf 1 bepaalde regimes werden volbracht, niettemin bijeengeteld.

Bij ontstentenis in San Marino van een speciaal regime betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers:

- a) kunnen alleen de in de Sanmarinaanse mijnen, die onder het Belgisch speciaal regime zouden vallen indien zij in België waren gelegen, volbrachte perioden samengeteld worden met de onder het Belgisch speciaal regime van pensioenen der mijnwerkers en er mede gelijkgestelden volbrachte perioden;
- b) kunnen alleen als gelijkwaardig aan verzekeringsperioden in aanmerking worden genomen, die perioden welke als zodanig bij de wetgeving van elk land worden beschouwd en hetzij onmiddellijk voorafgegaan, hetzij onmiddellijk gevolgd werden

door een in de mijnen volbrachte periode. Deze perioden worden voor de uitkeringen in aanmerking genomen door het organisme van het land waar de verzekerde onmiddellijk vóór genoemde perioden in de mijnen heeft gewerkt; wanneer de verzekerde vóór genoemde perioden niet in de mijnen gewerkt heeft, worden deze in aanmerking genomen door het organisme van het land waarin hij onmiddellijk na deze perioden in de mijnen heeft gewerkt.

De betrekkingen in België, waarvoor in de Sanmarinaanse wetgeving gunstigere voorwaarden zouden vastgesteld zijn betreffende het ingaan van het recht op pensioen en de vaststelling van het bedrag der uitkering, zouden bij de toekenning van het recht op pensioen in aanmerking worden genomen overeenkomstig de bepalingen van de Sanmarinaanse wetgeving.

3. Wanneer volgens de wetgeving van een der verdragsluitende landen sommige voordelen worden toegekend op voorwaarde dat de perioden volbracht werden in een beroep dat onder een speciaal verzekeringsregime valt en wanneer deze perioden geen recht konden geven op de bij deze speciale wetgeving bepaalde voordelen, worden die perioden voor de uitkering van de bij het algemeen regime vastgestelde voordelen als geldig aangezien.
4. De voordelen, waarop een verzekerde vanwege elk van de betrokken organismen aanspraak mag maken, worden in principe bepaald door het bedrag van de voordelen te verminderen, waarop hij recht mocht hebben indien al de in bovenstaande paragraaf 1 en 2 bedoelde perioden onder het overeenstemmend regime samen volbracht werden, en zulks naar rata van de duur der onder dit regime volbrachte perioden.

Elk organisme bepaalt volgens zijn eigen wetgeving en rekening houdend met al de verzekeringsperioden samen zonder onderscheid van het verdragsluitend land waar ze werden volbracht, of de betrokkene aan de vereiste voorwaarden beantwoordt om recht te hebben op de in vermelde wetgeving vastgestelde voordelen.

Het bepaalt voor order het bedrag van de voordelen waarop de belanghebbende mocht recht hebben, indien al de bijeengetelde verzekeringsperioden uitsluitend onder de eigen wetgeving er van waren volbracht en vermindert bedoeld bedrag naar rata van de duur van de onder vermelde wetgeving volbrachte perioden.

Er wordt evenwel door een organisme geen uitkering ten laste genomen, wanneer de onder de wetgeving waarbij het beheerd wordt volbrachte perioden in totaal geen jaar bereiken dat het bij deze wetgeving bepaald jaarlijks minimum van effectieve werkdagen of van met effectieve werkdagen gelijkgestelde dagen omvat; het organisme van het ander land draagt in dat geval de volledige last van de voordelen waarop de verzekerde recht heeft volgens de wetgeving waarbij dit organisme wordt beheerd en rekening houdend met al de verzekeringsperioden.

Artikel 16

Wanneer een verzekerde, rekening houdend met al de in paragrafen 1 en 2 van artikel 15 bedoelde perioden op hetzelfde ogenblik de bij de wetgevingen van beide landen vereiste voorwaarden niet vervult, wordt zijn recht op pensioen volgens elke wetgeving vastgesteld, naarmate hij deze voorwaarden vervult.

Artikel 17

1. In afwijking van de bepalingen van artikel 15 wordt het toekennen aan de mijnwerkers van het bij de Belgische speciale wetgeving vastgesteld vervroegd pensioen voorbehouden aan de betrokkene, die rekening houdend met hun diensten in de Belgische steenkolenmijnen alleen, de bij vermelde wetgeving vereiste voorwaarden vervullen.
2. Het recht om het vervroegd pensioen of een bij de Belgische speciale wetgeving bepaald ouderdomspensioen samen met een mijnwerkersloon te genieten, wordt slechts erkend onder de bij deze Belgische wetgeving vastgestelde voorwaarden en binnen de daarbij bepaalde grenzen aan de betrokkenen die in de Belgische steenkolenmijnen blijven werken.

Artikel 18

1. Ieder verzekerde mag, wanneer zijn recht op pensioen ingaat van het voordeel van de bepalingen van artikel 15 van dit verdrag afzien. De voordelen waarop hij wegens elke van de nationale wetgevingen mag aanspraak maken, worden dan door de betrokken organismen, buiten de in het ander land volbrachte verzekeringsperioden of als gelijkwaardige erkende perioden, afzonderlijk uitgekeerd.
2. De verzekerde heeft het recht opnieuw te kiezen tussen het voordeel van artikel 15 en dat van dit artikel, wanneer hij er belang bij heeft, hetzij ingevolge een wijziging in een van de nationale wetgevingen, hetzij ingevolge het overbrengen van zijn verblijfplaats van een land naar het ander, hetzij in het bij artikel 16 aangegeven geval, op het ogenblik dat voor hem volgens een der wetgevingen welke op hem toepasselijk zijn een nieuw recht op pensioen ingaat.

HOOFDSTUK IV

Bepalingen gemeen aan de invaliditeits- en ouderdomsverzekeringen

Artikel 19

Indien bij de wetgeving van een van de verdragsluitende landen verblijfsvoorwaarden worden vereist voor de betaling van invaliditeitspensioenen of van ouderdoms- en overlevingspensioenen, of zij in toepassing van artikel 15 verschuldigd zijn of volgens de perioden van werkelijke verzekering berekend worden, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet ingebracht worden tegen de Belgische of Sanmarinaanse onderdanen zolang zij in een der twee verdragsluitende landen verblijven.

Artikel 20

Zo volgens de wetgeving van een der verdragsluitende landen bij de uitkeringen rekening wordt gehouden met het gemiddeld loon van de volledige verzekeringsperiode of van een gedeelte van deze periode, wordt het voor de berekening van de uitkeringen ten laste van dat land in aanmerking genomen gemiddeld loon bepaald volgens de tijdens de in dat land volbrachte verzekeringsperiode vastgestelde lonen.

HOOFDSTUK V

Kinderbijslag

Artikel 21

Indien bij de nationale wetgeving het recht op kinderbijslag ingaat naargelang de arbeidsperioden of de er mede gelijkgestelde perioden volbracht zijn, wordt zowel met de in het een als met de in het ander land volbrachte perioden rekening gehouden.

HOOFDSTUK VI

Arbeidsongevallen of beroepsziekten

Artikel 22

De bepalingen van de wetgeving van een der verdragsluitende landen, hetzij zij in de vergoeding der schade voorziet, hetzij zij de aanpassing van de verleende uitkeringen bedoelt, hetzij zij uitkeringen voor zelfs gedeeltelijke invaliditeit verleent, waarbij het recht van de vreemdelingen wordt beperkt of waarbij tegen hen wegens de plaats van hun verblijf vervallenverklaringen ingebracht worden, mogen niet ingeroepen worden tegen de onderdanen van het ander verdragsluitend land wanneer deze hun recht op de betaling van vergoedingen, tegemoetkomingen, renten of kapitalen doen gelden.

De uitkeringen, waarvan de toekenning van een behoeftigheidsvoorwaarde afhangt, worden evenwel slechts verleend op het grondgebied van het land dat ze verschuldigd is.

Artikel 23

Elk arbeidsongeval dat aan een Belgische arbeider in San Marino of aan een Sanmarinaanse arbeider in België overkomt en dat ofwel de dood, ofwel een volledige of gedeeltelijke blijvende ongeschiktheid tot werken veroorzaakt of van aard is zulks te veroorzaken, moet door de werkgever of door de bevoegde organismen aan de plaatselijke consulaire overheden van het land van de getroffene ter kennis worden gebracht.

Artikel 24

Wanneer de betrokkene in het ander land verblijft dan dat welk verondersteld wordt de last der uitkeringen te moeten dragen, zullen de aanvragen om schadeloosstelling als gevolg van beroepsziekte door het overeenstemmend verzekeringsorganisme van het ander land in ontvangst genomen worden; zij moeten ingediend worden binnen de termijnen welke in de wetgeving van het land, dat als schuldenaar verondersteld wordt vastgesteld zijn en door het organisme dat de aanvraag in de bij de wetgeving van dat land vereiste vorm ontvangen heeft, opgemaakt worden.

Artikel 25

Indien een verzekerde die schadeloosstelling voor een beroepsziekte in een der verdragsluitende landen verkregen heeft, rechten op schadeloosstelling voor dezelfde ziekte in het ander land doet gelden, blijven de uitkeringen ten laste van het verzekeringsorganisme van het eerste land.

HOOFDSTUK VII

Steun aan onvrijwillige werklozen

Artikel 26

De loonarbeiders of de daarmee gelijkgestelden die zich van België naar San Marino of omgekeerd begeven, genieten in het land van hun nieuwe werkplaats de bij de wetgeving toegekende voordelen betreffende de steun aan onvrijwillige werklozen, voor zover:

- 1° zij in dat land loonarbeid of daarmee gelijkgestelde arbeid hebben verricht;
- 2° zij de voorwaarden vervullen welke vereist zijn om volgens de wetgeving van het land van de nieuwe werkplaats vermelde uitkeringen te genieten, rekening houdend met de periode van de inschrijving op het register in het land dat zij verlaten en van de periode na hun inschrijving op het register in het land van hun nieuwe werkplaats.

Titel III – Algemene bepalingen en allerlei

HOOFDSTUK I

Administratieve hulpverlening

Artikel 27

1. De overheden, alsmede de organismen voor sociale zekerheid van beide verdragsluitende landen, zullen hun wederzijdse diensten verlenen, in dezelfde mate alsof het de toepassing van hun eigen regimes van sociale zekerheid betrof en voeren te dien einde een rechtstreekse correspondentie.
2. Deze overheden en instellingen kunnen desnoods en daartoe beroep doen op de tussenkomst der diplomatieke en consulaire overheden van het ander land.
3. De diplomatieke en consulaire overheden van een der twee verdragsluitende landen zijn er toe gemachtigd rechtstreeks op te treden bij de overheden en organismen voor sociale zekerheid van het ander land, ten einde alle nuttige inlichtingen in te winnen om de belangen van hun landgenoten te verdedigen.

Artikel 28

1. De vrijstelling van de registratie-, griffie- en zegelrechten en van consulaire taxen, voorgeschreven bij de wetgeving van een der verdragsluitende landen geldt ook voor de overeenkomstige stukken die ter toepassing van dit verdrag aan de administraties of organismen voor sociale zekerheid van het ander land moeten afgeleverd worden.
2. Alle akten, documenten soortgelijke stukken die dienen afgeleverd voor uitvoering van dit verdrag zijn vrijgesteld van het visum voor echtverklaring van de diplomatieke en consulaire overheden.

Artikel 29

De mededelingen die door de gerechtigden op de voordelen van dit verdrag aan de inzake sociale zekerheid bevoegde organismen, overheden en rechtsmachten worden gezonden voor de toepassing van dit verdrag, zullen opgesteld worden in een der officiële talen van het een of het ander land.

Artikel 30

De aanvragen en verzoekschriften die binnen een bepaalde termijn moesten ingediend worden bij een overheid of organisme van een van de verdragsluitende landen, bevoegd om deze aanvragen en verzoekschriften inzake sociale zekerheid in ontvangst te nemen worden ontvankelijk verklaard, indien ze binnen dezelfde termijn ingediend werden bij een overeenstemmende overheid of organisme van het ander land. In dit laatste geval zal deze laatste overheid of dit laatste organisme zonder verwijl deze aanvragen of deze verzoekschriften aan het bevoegd organisme moeten overmaken.

Artikel 31

1. De hoogste administratieve overheden der verdragsluitende landen zullen onmiddellijk de detailmaatregelen treffen tot uitvoering van dit verdrag voor zover deze maatregelen een overleg vergen.

Dezelfde administratieve overheden zullen te gelegener tijd de wijzigingen mededelen die aangebracht werden aan de wetgeving of de reglementering van hun land betreffende de in artikel 2 opgesomde regimes.

2. De andere schikkingen genomen tot uitvoering van dit verdrag in hun eigen land zullen door de overheden of bevoegde diensten van elk der verdragsluitende landen medegedeeld worden.

Artikel 32

Als hoogste administratieve overheid, in elk der verdragsluitende landen worden naar de zin van dit verdrag beschouwd, de Ministers die de in artikel 2 opgesomde regimes onder hun bevoegdheid hebben.

HOOFDSTUK II

Allerlei bepalingen

Artikel 33

1. De organismen welke sociale uitkeringen verschuldigd zijn kunnen, indien de gerechtigde in het ander verdragsluitend land gevestigd is of er zijn verblijfplaats naar overbrengt, het bevoegd organisme van dit land belasten met de uitkeringen onder de in rechtstreeks overleg met de betrokken organismen vastgestelde voorwaarden, inzonderheid wat de modaliteiten der verrekening aangaat; dit overleg dient door de hoogste administratieve overheden der verdragsluitende landen goedgekeurd.
2. De organismen welke krachtens dit verdrag sociale uitkeringen verschuldigd zijn zullen op geldige wijze met de munt van hun land kunnen betalen.

Ingeval er schikkingen zouden genomen zijn in het een of het ander verdragsluitend land om de deviezenhandel te beperken, zouden er onmiddellijk maatregelen getroffen worden, in overleg met de hoogste administratieve overheden van beide landen om in overeenstemming met de bepalingen van dit verdrag, de wederzijdse overdracht der verschuldigde sommen te verzekeren.

Artikel 34

De verzekeringsinstelling welke renten of pensioenen verschuldigd is, waarvan het maandelijks bedrag kleiner is dan een som vastgesteld in gemeen overleg met de hoogste administratieve overheden van beide landen mag door gewone uitwisseling van nota's vermelde renten of pensioenen driemaandelijks, halfjaarlijks of jaarlijks uitbetalen.

Zij kan insgelijks tegen betaling van een som die met de kapitaalswaarde er van overeenkomt, de renten of pensioenen afkopen, waarvan het maandelijks bedrag kleiner is dan een zoals bovengestelde som.

Artikel 35

Er wordt van de voorschriften, welke in de bij artikel 2 bedoelde regimes gegeven zijn, niet afgeweken voor de deelnemingsvoorwaarden der verzekerden aan de verkiezingen waartoe de werking der sociale zekerheid aanleiding geeft.

Artikel 36

De formaliteiten waarin wettelijke of reglementaire bepalingen van een der verdragsluitende landen zouden kunnen voorzien, voor de uitkeringen

door de sociale verzekeringsorganismen, buiten hun grondgebied, zullen insgelijks, onder dezelfde voorwaarden als voor de burgers van het land zelf krachtens dit verdrag, op die op uitkeringen gerechtigde personen, van toepassing zijn.

Artikel 37

1. Alle geschillen betreffende de toepassing van dit verdrag zullen in gemeen overleg door de Hoge administratieve overheden van de verdragsluitende landen worden geregeld.
2. Wordt er langs deze weg geen oplossing bereikt, zal het geschil geregeld worden volgens een scheidsrechterlijke procedure ingericht door een tussen beide Regeringen tot stand gekomen regeling. Het scheidsrechterlijk orgaan zal het geschil oplossen overeenkomstig de grondbeginselen en de geest van dit verdrag.

Artikel 38

De voor de toepassing van dit verdrag nodige schikkingen zullen in een of verscheidene aanvullende akkoorden of administratieve schikkingen, geregeld worden.

Artikel 39

1. Dit Verdrag zal bekrachtigd worden en de bekrachtigingsakten zullen zo spoedig mogelijk te Brussel gewisseld worden.
2. Het zal van kracht worden de eerste van de maand volgende op deze die de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden volgt.
3. De uitkeringen welke geschorst waren of welke in toepassing der van kracht zijnde bepalingen in een der verdragsluitende landen niet konden toegekend worden zullen van de eerste dag af der maand volgende op de inwerkingtreding van dit verdrag gedaan worden.
4. Voor de toepassing van dit verdrag dient rekening gehouden met de verzekeringsperioden welke het van kracht worden er van voorafgaan, in dezelfde mate als daarmee zou rekening worden gehouden indien dit verdrag tijdens het volbrengen er van van kracht was.
5. Technische akkoorden zullen de voorwaarden en modaliteiten bepalen volgens dewelke de vroeger vereffende rechten alsmede die welke in toepassing van voorgaande paragraaf 3 terug werden ingevoerd of vereffend, zullen herzien worden ten einde hun vereffening met de bepalingen van dit verdrag of vermelde akkoorden te laten overeenstemmen. Indien voorafgaande rechten vereffend werden en het voorwerp waren van een regeling in kapitaal, bestaat er geen aanleiding tot herziening.

Artikel 40

1. Dit verdrag werd gesloten voor de duur van een jaar. Het zal stilzwijgend hernieuwd worden van jaar tot jaar, behoudens opzegging, die drie maand vóór het einde van de termijn dient betekend.
2. Ingeval van opzegging blijven de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing op de verworven rechten niettegenstaande de beperkende bepalingen welke zouden vastgesteld zijn door de betrokken regimes voor verblijfsduur van de verzekerde in het buitenland.
3. Voor de nog niet ten volle verworven rechten met betrekking op de verzekeringsperioden, welke volbracht werden vóór de datum waarop het verdrag zal ophouden van kracht te zijn, zullen de bepalingen er van toepasselijk blijven onder de voorwaarden waarin aanvullende akkoorden zullen voorzien.

Ter oorkonde, waarvan de respectieve Gevolmachtigden dit verdrag hebben ondertekend en het van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan op 22 april 1955, te Brussel (in dubbel exemplaar).

Voor het Koninkrijk België

Léon-Éli TROCLET

Voor de Republiek San Marino

Emmanuel NOËL

De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden had op 22 september 1956, te Brussel, plaats.